

Francesca Simon și-a petrecut copilăria pe plajă, în California, și a început să scrie povestiri la vârsta de opt ani. A devenit o scriitoare de succes de cărți pentru copii, atât cărți ilustrate pentru vârste mai mici, cât și cărți pentru adolescenți.

Când fiul ei era mic, Francesca îi citea foarte multe povești, iar asta a încurajat-o să scrie și ea pentru copii. Numeroase scene din cărțile ei sunt inspirate din realitate.

Seria *Nic Năstrușnic* este cunoscută la nivel mondial, a fost tradusă în peste douăzeci și șapte de limbi și vândută în milioane de exemplare.

Tony Ross s-a născut în 1938, la Londra. În copilărie visa să devină cowboy, jocheu sau membru al poliției călare, cam orice meserie ar fi avut de-a face cu caii. După ce și-a încheiat studiile, și-a abandonat visul inițial și a lucrat, printre altele, ca grafician și caricaturist. În 1976 i-a fost publicată prima carte ilustrată și, în scurt timp, a devenit unul dintre cei mai îndrăgiți ilustratori de carte pentru copii. A creat ilustrații pentru peste opt sute de cărți și e cunoscut în mod special datorită desenelor realizate pentru seria *Nic Năstrușnic*, dar și pentru volumele *Bunicuța hoțomană*, *Mătușica îngrozitoare* și *Băiatul miliardar*, semnate de David Walliams.

În 2019 la Editura Arthur au fost publicate *Aventurile Alisei în Țara Minunilor* și *Alisa în Țara Oglinzii*, de Lewis Carroll, repovestite și ilustrate de Tony Ross.

FRANCESCA SIMON

Nic Năstrușnic și casa bântuită

Ilustrații de Tony Ross

Traducere din engleză
de Andreea Caleman

ARTHUR

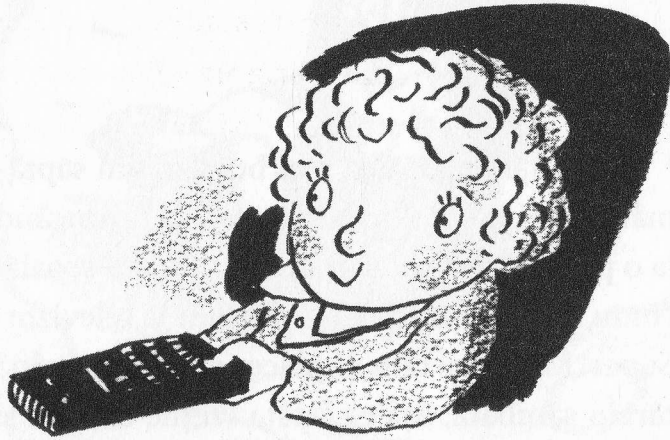
1 | Nic Năstrușnic și fotoliul negru și confortabil

„Ooo, sâmbătă! Cea mai bună zi din săptămână!“, se gândi Nic Năstrușnic și, aruncând la o parte plapuma, sări din pat. Nu tu școală! Nu tu lecții! O zi întreagă de uitat la televizor! Super! Mamei și tatei le plăcea să doarmă până târziu sâmbăta, așa că, atâta vreme cât Nic și Petre nu făceau gălăgie, se puteau uita la televizor până se trezeau părinții.

Nic Năstrușnic își imagina deja cum se lăsa în fotoliul negru și confortabil, lua telecomanda și dădea drumul la televizor. Toate emisiunile lui preferate erau azi: *Țac-Pac*, *Max Mutantul* și *Dez-Gustător*.

Coborî tropăind scările și deschise, dintr-o smucitură, ușa sufrageriei. O imagine oribilă îl întâmpină.

Respect pe Întins tacticos în fotoliul negru și confortabil, cu telecomanda în mână, era fratele lui mai mic, Petre Perfect.

Nic rămase cu gura căscată. Cum așa? El era întotdeauna primul la parter dimineața. Televizorul era pornit deja. Dar nu pe emisiunea *Țac-Pac*, căci o melodie groaznică se auzea din boxe. Nuuu! Cea mai plicticoasă emisiune din lume, *Dani și daliile dansatoare!*

— Schimbă canalul! îi ordonă Nic. A început *Țac-Pac!*

— Dar asta este emisiunea aia oribilă, îngrozitoare! spuse Petre Perfect, cutremurându-se.

Petre ținea strâns telecomanda.

— Am spus schimbă canalul! șuieră Nic.

— Nu! zise Petre. Știi care sunt regulile. Primul care ajunge în sufragerie are voie să stea în fotoliul negru și confortabil și hotărăște la ce ne uităm. Eu vreau să văd emisiunea cu Dani.

Lui Nic nu-i venea să creadă. Petre Perfect... refuza să respecte un ordin?

— NU! țipă Nic. Urăsc emisiunea aia! Vreau să văd *Țac-Pac*.

— Eu vreau să văd *Dani și daliile dansatoare*.

— Emisiune pentru bebeluși! zise Nic.

— Dansați, daliilor, dansați! chițai oribila de Dani din televizor.

— La, la la la la! triluiră daliile dansatoare.

— Be-be-lu-șul! Be-be-lu-șul! îl necăji Nic pe Petre.

Dacă l-ar putea face pe Petre să fugă plângând la etaj, ar putea lua el fotoliul.

— Petre e un bebeluș! Petre e un bebeluș!
rânji Nic.

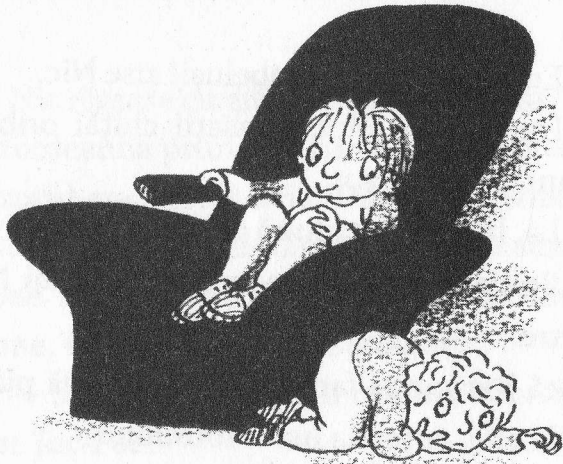
Petre nu-și dezlipi privirea de pe ecranul
televizorului.

Nic Năstrușnic își pierdu răbdarea. Se repezi
la Petre, îi smulse telecomanda din mână și îl
împinse jos de pe fotoliu. Își imaginează că era
Țac-Pac care lichida un android nesuferit.

— Aaa! țipă Petre Perfect. Maaamăăă!

Nic Năstrușnic sări în fotoliul negru și con-
fortabil și schimbă canalul.

— Grrrrrr! mârâi fioros din televizor Țac-Pac,
spulberând un răufăcător.

— FII CUMINTE, NIC! strigă mama, intrând
ca o furtună în sufragerie. TRECI ÎN CAMERA TA!

— NUUU! se văită Nic. Petre a început!

— ACUM! țipă mama.

— La, la la la la! triluiră daliile dansatoare
la televizor.

ȚRRR!

Nic Năstrușnic opri alarma. Era ora șase
dimineața, în sâmbăta următoare. Nic nu
mai voia să riște nimic. Chiar dacă trebuia
să strângă din dinți și să urmărească emisiu-
nea *Dis-de-Diminează* înainte de *Dez-Gustă-
tor*, merita. Și văzuse deja ce era în program
la *Dez-Gustător* astăzi: cine putea mânca, în
doar cinci minute, cât mai multă plăcintă cu
cireșe, în timp ce îi împrășca pe ceilalți concu-
renți cu mazăge. Nic abia aștepta.

Din camera lui Petre nu se auzea nici păs.
„Ha, ha! O să stea pe canapeaua plină de coco-
loașe și o să se uite la ce vreau eu!“, se bucură Nic.

Nic Năstrușnic se furișă în sufragerie. Se
opri.

Respect pe — Copii, nu uitați, mâncați întotdeauna cu furculița și cuțitul! spuse radioasă prezentatoarea.

Era emisiunea *Maniere cu Manuela*. Și, lăbărtat în fotoliul negru și confortabil era Petre Perfect, în papuci și halat de casă. Nic Năstrușnic simți că i se face rău. Încă o sâmbătă distrusă! Trebuia să vadă *Dez-Gustător!* Trebuia și gata!

Nic Năstrușnic se pregătea să-l dea jos pe Petre de pe fotoliu, dar, deodată, se opri. Îi veni o idee genială.

— Petre! Te cheamă mama și tata. Au zis că-i urgent!

Petre Perfect sări din fotoliul negru și confortabil și urcă degrabă la etaj.

„Uraaa!“, se bucură Nic.

CLIC! Nic schimbă canalul.

— Bine ați venit la emisiunea *DEZ-GUSTĂTOR!* țipă prezentatorul, Mani Maniacul. Ohohooo, ce rău o să vă fie azi! E DEZ-... DEZ-... DEZGUSTĂTOOOR!

„Așaaaa! Super!“, se bucură Nic Năstrușnic.

Petre Perfect apăru din nou.

— N-aveau nicio treabă cu mine, zise el. Și s-au supărat că i-am trezit.

— Mie așa mi-au zis, că au treabă cu tine, spuse Nic, fără să-și dezlipească privirea de pe ecran.

Petre nu se mișcă de lângă fotoliu.

— Dă-mi fotoliul înapoi, Nic, te rog!

Nic nu răspunse.

— Eu am ajuns primul de dimineată! zise Petre.

— Taci, vreau să văd emisiunea! zise Nic.

— Bleaaaah, ce grețos! urlă publicul din televizor.

zise Petre. Azi ne arată cum să mâncăm supa fără să sorbim.

— Nasol! zise Nic. Bleaaah, ce grețos! chicoti Nic, arătând spre ecran.

Petre își ascunse privirea.

— Maaamăă! strigă el. Nic e rău cu mine!

Mama apăru în pragul ușii. Era furioasă.

— Nic, mergi în camera ta! strigă ea. Încercăm să dormim. Chiar cerem prea mult să fim lăsați în pace o dimineață pe săptămână?

— Dar Petre a...

Mama îi arată neînduplecată ușa.

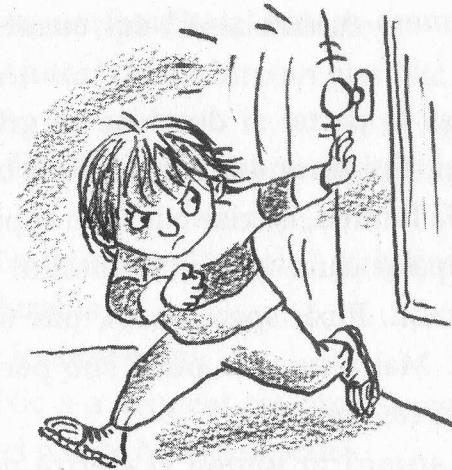
— Afară! zise ea.

— Nu-i drept! urlă Nic, bătând cu picioarele în podea.

CLIC! Petre schimbă canalul.

— Și acum, Cati, oaspetele nostru, expertă în bunele maniere, ne va arăta cum se pune corect unt pe pâine.

Nic trânti ușa în urma lui cât de tare putu. Era ultima dată când îl lăsa pe Petre să stea în fotoliul negru și confortabil.

ȚRRR!

Nic Năstrușnic opri alarma. Era ora două dimineața, în sâmbăta următoare.

Astăzi începea *Campionatul Dez-Gustător*. Își luă perna și pătura și se strecură afară din cameră. Nu mai putea risca nimic. Avea de gând să *doarmă* în fotoliul negru și confortabil. La urma urmelor, mama și tata nu îi spusese niciodată cât de *devreme* avea voie să se trezească.

Străbătu holul în vârful picioarelor.

Din camera lui Petre nu se auzea nimic.